

Dosarul nr. 2rc-726/17

Instanța de fond: CA Chișinău – S. Arnăuț

DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
judecătorul

Maria Ghervas,

judecători

Iurie Bejenaru, Nicolae Craiu,

examinând recursul declarat de către reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru,

în cauza privind insolvența Societății Comerciale „Idal Congrup” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017, prin care s-a admis cererea lui Popa Valeriu, lichidatorul SRL „Idal Congrup” în procedura falimentului, privind încasarea remunerației pentru îndeplinirea funcției de lichidator,

C O N S T A T Ă :

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 25 ianuarie 2010 s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SC „Idal Congrup” SRL.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 24 ianuarie 2011 s-a confirmat planul de redresare a solvabilității SC „Idal Congrup” SRL și s-a menținut realizarea planului de către instanța de insolvabilitate, membrii comitetului creditorilor și administratorul insolvabilității.

Ulterior, prin hotărârea Curții de Apel Economice din 11 martie 2011 s-a încetat procesul de insolvabilitate față de SC „Idal Congrup” SRL, prin care debitorul a reintrat în dreptul de administrare a masei debitoare.

La 05 septembrie 2016 Popa Valeriu lichidatorul SC „Idal Congrup” SRL a depus în instanța de insolvabilitate cerere, prin care a solicitat încasarea de la Cîrdei Andrei, administratorul SC „Idal Congrup” SRL onorariul fix pentru îndeplinirea funcției de lichidator în mărime de 133 195 lei. (f.d. 85-86, vol. IX)

În motivarea cererii a invocat că la data stabilirii cuantumului onorariului fix a lichidatorului, valoarea lui minimală, potrivit coeficientului mediu de multiplicare „6”, constituia 9600 lei, fiind stabilit pentru lichidator onorariul fix la nivelul minim în sumă de 6400 lei, reieșind din coeficientul minim de multiplicare „4”.

Prin hotărârea comitetului creditorilor din 19.04.2013, procesul-verbal nr. 1, s-a stabilit lichidatorului cuantumul onorariului fix în mărime de 6400 lei/lunar din 14.03.2013, pe toată perioada derulării procedurii falimentului.

Adunarea creditorilor la 14.05.2013, prin procesul-verbal nr. 4, a confirmat cuantumul onorariului fix în mărime de 6400 lei/lunar, nivelul minim care a fost stabilit de către comitetul creditorilor în ședința din 19.04.2013, proces-verbal nr. 1.

Lichidatorul Popa Valeriu a mai indicat că pe parcursul derulării procedurii generale a falimentului au fost suportate cheltuieli la capitolul onorariul fix a lichidatorului și cheltuieli aferente executării atribuțiilor, cheltuieli de transport, publicitate, cheltuieli pentru organizarea licitației. Astfel, pe parcursul acestei perioade a fost calculat onorariul fix în sumă totală de 265 447 lei, inclusiv: anul 2013 pentru perioada 14.03.2013-31.12.2013 în sumă de 60 647 lei (6400 x 9) + 3047); anul 2014 pentru perioada 01.01.2014-31.12.2014 în sumă de 76 800 lei (6400 x 12); anul 2015 pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015 în sumă de 76 800 lei (6400 x 12); anul 2016 pentru perioada 01.01.2016-01.09.2016 în sumă de 51 200 lei (6400 x 8).

Cheltuielile aferente procedurii de lichidare în baza actelor justificative au fost achitate până la 01.01.2015, iar cheltuielile salariale au fost achitate în sumă de 132 252 lei.

Datoria la salarizarea lichidatorului la data de 01.09.2016 constituie suma de 133 195 lei.

La 01.09.2016 debitorul nu mai dispune de patrimoniu, masa debitoare nu există, motiv pentru care restanța la achitarea onorariului fix, calculat lichidatorului nu poate fi stinsă din vânzarea masei debitoare.

Dat fiind faptul că Cîrdei Andrei, potrivit Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, este atât administrator, cât și fondator al SC „Idal Congrup” SRL, cu cota parte 99,84 % și care a deținut această funcție pe parcursul ultimelor 24 luni până la intentarea procesului de insolvabilitate, este pasibil de a fi aplicat față de el prevederile art. 70 alin. (13) al Legii insolvabilității.

Consideră că la situația 01.09.2016 urmează a fi încasat onorariul fix din contul administratorului SC „Igal Congrup” SRL în persoana lui Cîrdei Andrei în beneficiul lichidatorului Popa Valeriu în sumă de 133 195 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016 s-a admis cererea lichidatorului SRL „Idal Congrup” Popa Valeriu privind încasarea remunerației lichidatorului și s-a încasat de la administratorul SC „Idal Congrup” SRL Cîrdei Andrei în beneficiul lichidatorului SC „Idal Congrup” SRL Popa Valeriu onorariul fix în mărime de 133 195 lei. (f.d. 147, 148-150, vol. IX)

La 20 ianuarie 2017 reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru a depus recurs, prin care a solicitat repunerea în termen a recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de insolvabilitate în alt complet de judecată. (f.d. 185-187, vol. IX)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 februarie 2017 s-a admis recursul declarat de către reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru, s-a casat încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, cu trimiterea pricinii la

rejudecare în instanța de insolvabilitate Curtea de Apel Chișinău în același complet de judecată. (197-202, vol. IX)

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 19 mai 2017 a admis cererea lichidatorului SC „Idal Congrup” SRL Popa Valeriu privind încasarea remunerației lichidatorului și a încasat din contul administratorului SC „Idal Congrup” SRL Cîrdei Andrei în beneficiul administratorului autorizat Popa Valeriu remunerația pentru perioada îndeplinirii atribuțiilor în mărime de 133 195 lei. (f.d. 217, 218-220, vol. IX)

La 11 septembrie 2017 reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru a declarat recurs, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017 cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată. (f.d. 224-227, vol. IX)

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a invocat că încheierea instanței de insolvabilitate este neîntemeiată și ilegală, deoarece a fost pronunțată în lipsa lui Cîrdei Andrei și a reprezentantului său. În acest sens, a invocat că la materialele cauzei nu este dovada înștiințării recurentului despre ședința de judecată din 19 mai 2017, precum nici pe site-ul instanței de insolvabilitate nu era publicată o careva informație referitor la stabilirea ședinței.

De asemenea, a menționat că potrivit art. 247 alin. (1) al Legii insolvabilității urmează de a fi încasat în mod solidar și de la Gumeniuc Aliona și Ivaneț Olga onorariul lichidatorului Popa Valeriu.

A mai invocat că încheierea recurată a fost pronunțată în lipsa lui Cîrdei Andrei și a reprezentantului său, fiind adusă la cunoștință la 24 august 2017, fapt confirmat prin copia plicului anexat la recurs. Respectiv, în temeiul art. 116 CPC a solicitat repunerea în termen a recursului.

La 27 septembrie 2017 administratorul autorizat Popa Valeriu a depus referință asupra recursului declarat de către reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru, solicitând respingerea acestuia ca fiind depus tardiv și neîntemeiat, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017. (f.d. 238-239, vol. IX)

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru este depus în afara termenului de atac și urmează a fi respins, iar cererea de repunere în termen ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 356 CPC cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Norma cuprinsă în art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 26 iunie 2012 stipulează că hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Conform prevederilor art. 70 alin. (13) din aceeași lege, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

Dat fiind faptul că în procedura de insolvență termenele de contestare cu recurs coincid cu cele din CPC (Secțiunea 1 (15 zile și 5 zile), iar Legea insolvenței nu interzice acest lucru, persoana îndreptățită va putea solicita repunerea în termen pentru depunerea recursului, aducând argumentele corespunzătoare.

După cum denotă actele cauzei, încheierea Curții de Apel Chișinău contestată cu recurs, prin care a fost admisă cererea lui Popa Valeriu, lichidatorul SC „Idal Congrup” SRL în procedura falimentului, privind încasarea remunerației pentru îndeplinirea funcției de lichidator, a fost pronunțată la 19 mai 2017. (f.d. 217, 218-220, vol. IX)

Recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017 a fost depus de către reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru la 11 septembrie 2017 (f.d. 224-227, vol. IX), respectiv cu încălcarea termenului legal de 15 zile prevăzut de art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Faptul depunerii cererii de recurs în afara termenului de atac se confirmă prin însuși solicitarea recurentului cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului, care se constată, însă, a fi una neîntemeiată, deoarece motivele invocate de recurent nu constituie temei de repunere în termen, în sensul art. 116 CPC, deoarece nu justifică neîndeplinirea actului de procedură în termen.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) CPC persoanele, care din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Instanța de recurs constată neîntemeiat argumentul recurentului că nu a fost citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, ori la materialele cauzei este prezent avizul de recepție a citației pentru data de 19 mai 2017. (f. d. 209) Totodată, recurentul a confirmat în recurs că a recepționat încheierea instanței de apel la 24 august 2017, astfel termenul limită de depunere a recursului este 08.09.2017, iar recurentul a depus recurs la 11.09.2017.

Concluziile instanței de recurs de respingere a cererii de repunere în termen a recursului rezultă din următoarele circumstanțe.

Reprezentantul recurentului Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru în cererea de recurs a confirmat că a primit, prin oficiul poștal copia încheierii instanței de

insolvabilitate din 19 mai 2017 la 24 august 2017, fiind prezentat și copia plicului. (f.d. 224, 228, vol. IX)

Potrivit art. 116 alin. (3) CPC la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

La caz, se constată cu certitudine că recurentul în timp de 15 zile de la data când a aflat despre încălcarea dreptului său, adică de la 24.08.2017 nu a îndeplinit actul de procedură, depunerea recursului asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Faptul că recurentul a depus recurs la 11.09.2017, dar nu la 08.09.2017 demonstrează lipsa bunei credințe a acestuia.

Din considerentele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ Curții Supreme de Justiție consideră că este lipsită de temei cererea reprezentantului recurentului privind repunerea recursului în termen, or, acesta nu a adus careva dovezi privind imposibilitatea sa de a depune în termen recursul asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017.

Astfel, în condițiile în care recurentul a dispus de posibilitatea reală să depună mai înainte de 11.09.2017 contestația, nu pot fi reținute argumentele reprezentantului recurentului de repunere în termen de declarare a recursului.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ Curții Supreme de Justiție consideră cererea de repunere în termen neîntemeiată, iar recursul reprezentantului lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017, ca fiind declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CEDO pronunțată în cauza *Ponomariov vs Ucraina* (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

La caz, Cîrdei Andrei a fost fondator cu capital majoritar al SC „Idal Congrup” SRL și administrator al întreprinderii, de aceea era obligația lui să se intereseze la ce etapă se află cererea lichidatorului privind încasarea remunerației pentru îndeplinirea funcției sale, mai ales că la solicitarea lui cauza a fost remisă la rejudecare. (f.d. 185-187, vol. IX)

Urmare celor menționate și având în vedere faptul că recursul este depus cu omiterea evidentă a termenului prevăzut de lege, iar cererea de repunere în termen este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru.

În temeiul celor expuse, în baza art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se respinge cererea reprezentantului lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul lui Cîrdei Andrei, avocatul Bot Alexandru.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2017.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu